

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Mrázovou, Ph.D. v právní věci

žalobce: **M. K.**
bytem X.
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 5. 2018, č. j. JMK 69315/2018, sp. zn. S-JMK 99040/2017/OD/Bo,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

1. Podanou žalobou žalobce brojil proti shora specifikovanému rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí Městského úřadu Břeclav, odbor správních věcí a dopravy ze dne 7. 6. 2017, č. j. MUBR 77480/2016/DK (dále též „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým správním rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit dne 14. 10. 2016 v 22:21 hod., v km 46 dálnice D2, ve směru jízdy na Brno, při řízení motorového vozidla tovární značky M. B., RZ: X., tím, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy stanovenou zákonem pro jízdu na dálnici, když mu byla naměřena okamžitá rychlost jízdy 196 km/hod., po zápočtu možné odchylky měřícího zařízení $\pm 3 \%$, tj. 6 km v hodině, šlo o nejnižší skutečnou rychlost jízdy 190 km/hod. V daném úseku, přitom byla dovolena maximální rychlost jízdy 130 km/hod., pročež žalobce tuto nejvyšší dovolenou rychlost překročil minimálně o 60 km/hod. Žalobce tímto svým jednáním porušil povinnost stanovenou mu v § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu a tím naplnil skutkovou podstatu shora uvedeného přestupku. Za to mu byla uložena pokuta ve výši 6 000 Kč [dle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu], a také zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí [dle § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu]. Současně byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Shrnutí žalobní argumentace

3. Žalobce v žalobě především namítal, že se žalovaný dopustil vážného pochybení, neboť žalobce ve správním řízení nevyzval k odstranění vad podaného odvolání. Přitom § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), stanoví správním orgánům povinnost vyzvat podatele odvolání k odstranění vad tohoto podání, pokud nesplňuje všechny zákonem předpokládané náležitosti. Odvolání musí mít všechny náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a § 82 odst. 2 správního řádu. Jelikož odvolání žalobce všechny tyto náležitosti neobsahovalo, konkrétně v něm nebylo uvedeno, v jakém rozsahu je napadáno prvostupňové správní rozhodnutí a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy či nesprávnost prvostupňového správního rozhodnutí či řízení, žalobce měl být vyzván k odstranění těchto vad podání. Správní orgány však tuto svoji povinnost vyzvat k odstranění vad podání ignorovaly, a proto žalobce zkrátily na jeho právech. V této souvislosti žalobce připomněl rozsudek NSS ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009-53, z něhož vyplývá povinnost správního orgánu postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu, tedy pomáhat odvolateli odstraňovat nedostatky odvolání, nemá-li toto podání některou ze zákonných náležitostí. Podobná povinnost podle žalobce plyne také z rozsudku NSS ze dne 4. 1. 2011, č. j. 2 As 99/2010-67. Uvedený žalobní bod žalobce uzavřel tak, že nevyzvání k odstranění vad odvolání je závažnou procesní vadou, která žalobce zkrátila na jeho právech, a zapříčinila tak vydání nezákonného rozhodnutí, neboť žalovaný při rozhodování nebyl obeznámen s důvody, které žalobce vedly k podání odvolání.

4. Žalobce dále namítal, že odvolání bylo podáno osobou k tomu neoprávněnou, protože bylo nepřipustné, a tedy nezákonné je i napadené rozhodnutí žalovaného. Za žalobce podala odvolání paní Š. Š. dne 22. 6. 2017. V té době jednala za ještě nevzniklou Asociaci pro poskytování právní ochrany, z.s., se sídlem 1. máje 16, 779 00 Olomouc. V okamžiku podání odvolání Asociace ještě právně neexistovala, neboť nevznikla, a proto ani nemohla podat odvolání. Ze stejných důvodů nemohlo platně vzniknout zmocnění Asociace od žalobce, prokazované plnou mocí ze dne 21. 4. 2017. V okamžiku podpisu a uplatnění této plné moci ještě Asociace neexistovala.
5. Z povahy věci je zřejmé, že neexistující právnická osoba nemůže nikoho zastupovat, a tedy ani ve správním řízení činit jakýkoliv úkon např. podání odvolání. Vzhledem k neexistenci Asociace, avšak existenci paní Š., mělo být odvolání posuzováno jako odvolání podané paní Š., která však neprokázala existenci jejího zmocnění jednat ve věci žalobce. Za této situace, kdy odvolání nemohla za žalobce podat Asociace, nemohl žalovaný ve věci meritorně rozhodnout v souladu se zákonem, protože nebyla najisto postavena otázka přípustnosti předmětného odvolání, resp. existence takového odvolání. Z tohoto důvodu by mělo být napadené rozhodnutí soudem zrušeno. V dalším řízení pak žalovaný vyjasní, zda neexistující Asociace mohla vůbec podat odvolání za žalobce, popř. zda právo k podání odvolání bylo připisováno přímo paní Š. Vyjasnit bude třeba také platnost zmocnění paní Š. k podání odvolání, popř. tato osoba bude vyzvána k doplnění potřebné plné moci. Po vyjasnění, kdo je vůbec odvolatel a zda je odvolání přípustné, žalovaný vyzve žalobce k doplnění odvolání, nebude-li ke dni rozhodnutí toto podání doplněno.
6. Současně žalobce spolu s právním zástupcem vyslovili nesouhlas s tím, aby byly jejich osobní údaje zveřejňovány na internetových stránkách NSS, včetně požadavku na naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci.
7. Žalobce soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí včetně prvostupňového správního rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný uvedl v písemném vyjádření k žalobě, že s touto žalobou nesouhlasí, neboť je v celém rozsahu nedůvodná. Odvolání ve správním řízení bylo podáno osobou k tomu neoprávněnou. Plná moc pro Asociaci ze dne 21. 4. 2017 byla zaslána prvostupňovému správnímu orgánu Asociací dne 3. 5. 2017. Přípisem ze dne 11. 5. 2017 prvostupňový správní orgán sdělil žalobci i Asociaci, že předloženou plnou moc neakceptuje, neboť nelze ověřit právní subjektivitu zmocněnce (Asociace). Nakonec prvostupňové správní rozhodnutí bylo zasláno pouze zmocněnci. Prvostupňový správní orgán obdržel dne 26. 6. 2017 odvolání, které podala Asociace. K této organizaci správní orgány zjistily, že byla až od 10. 3. 2018 zapsána do veřejného rejstříku pod IČ: 6852068. To bylo také důvodem, proč rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 5. 2018 bylo zasláno pouze Asociaci. Tím byly vady zhojeny, neboť zmocněnec nabyl právní osobnosti.
9. Ke skutečnosti, že žalobce nebyl vyzván k doplnění podaného odvolání, žalovaný uvedl, že k tomu došlo ze strany prvostupňového správního orgánu nejspíš proto, že v době doručení předmětného odvolání mohl správní orgán předjímat nepřipustnost tohoto podání. Vzhledem k výše popsaným důvodům také odvolací orgán postupoval ve prospěch

žalobce a vzal odvolání za řádné a přestupek projednal. Žalovaný si byl vědom blanketní formy odvolání, proto v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl (a to také učinil) že napadené rozhodnutí přezkoumá v plném rozsahu s odkazem na § 82 odst. 2 správního řádu, podle něhož platí, že není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu podatel prvostupňové správní rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Žalovaný tedy přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně předcházejícího řízení v plném rozsahu, a to z hlediska souladu s právními předpisy. Žalobce nebyl zkrácen na svých právech.

10. Žalovaný neshledal podanou žalobu za důvodnou. Napadené rozhodnutí vychází ze zcela spolehlivě a přesně zjištěného stavu věci. K vydání rozhodnutí byly shromážděny naprosto dostatečné podklady a zjištěný skutkový stav byl správně právně posouzen a v napadeném rozhodnutí odůvodněn. Žalobce nebyl rozhodnutím žalovaného zkrácen na svých právech.
11. S odkazem na shora uvedené žalovaný soudu navrhl, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

12. Soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, včetně řízení předcházejících jejich vydání a shledal, že **žaloba není důvodná**.
13. V žalobě byly formulovány 2 stěžejní námitky, a sice to, že žalobce nebyl vyzván k doplnění blanketního odvolání (nemělo zákonné náležitosti), a dále že odvolání bylo podáno neoprávněnou osobou, tudíž bylo nepřipustné, mělo být z tohoto důvodu zamítnuto, ale protože tak žalovaný neučinil, je jeho rozhodnutí nezákonné. Krajský soud ověřil ze správního spisu, že k uvedeným skutečnostem došlo (žalobce nebyl vyzván k doplnění blanketního odvolání a odvolání podala neoprávněná osoba), avšak postup správních orgánů (především prvostupňového správního orgánu) měl zákonné opodstatnění a práva žalobce nemohla být nijak porušena. Podání odvolání neoprávněnou osobou a následující nevyzvání žalobce k doplnění blanketního odvolání bez zákonných náležitostí spolu úzce souvisí. Proto nedůvodnosti obou těchto námitek bude věnován následující výklad.
14. Podle § 33 odst. 1 správního řádu si může účastník zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastupování se prokazuje písemnou plnou mocí. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce. K ust. § 33 správního řádu je třeba doplnit, že vůbec neupravuje předpoklady, které musí splňovat obecný zástupce, protože i z judikatury správních soudů vyplývá, že tuto mezeru je třeba vyplnit analogickou aplikací blízkých procesních řádů tak, aby byl zachován účel institutu zastoupení. Z povahy věci však musí zmocněnec či zástupce účastníka především existovat, tedy mít právní subjektivitu, a být tak subjektem práv a povinností. Podobně, jak to očekáváme od účastníka řízení, musí i jím zvolený zástupce splňovat podmínku svéprávnosti a procesní způsobilosti v nezbytném rozsahu (analogicky kl § 29 odst. 1 a 2 správního řádu). V nyní posuzované věci však údajný podatel odvolání za žalobce, tedy Asociace pro poskytování právní ochrany, z.s., nesplňoval tyto náležitosti, neexistoval, a tedy nemohl být subjektem žádných práv a povinností (předmětný spolek byl zapsán do spolkového rejstříku až dne 10. 3. 2018, což je

také datum jeho vzniku; ke stejnému datu byl také zapsán jeho statutární orgán – předsedkyně Š. Š.). O uvedených nedostatcích plné moci a právní subjektivity Asociace pro poskytování právní ochrany, z.s. byly žalobce i sama Asociace správním orgánem uvědoměni, avšak žádnou nápravu či revizi neprovedli. Naopak na tomto nesmyslném zastoupení trvali.

15. K zastoupení žalobce ve správním řízení krajský soud ze správního spisu zjistil, že v první fázi správního řízení se žalobce nechal zastupovat obecnou zmocněnkyní na základě plné moci paní V. Ř., nar. X., trvale bytem v X. Tato zmocněnkyně se jménem žalobce k věci naposledy písemně vyjádřila, a to k podkladům založeným ve správním spise následně po ústním projednání přestupku. Na základě tohoto písemného podání byla vyzvána Policie ČR k zodpovězení několika dotazů týkajících se provedení měření, ověření měřícího zařízení a spolehlivosti postupu dle návodu k obsluze měřidla. Uvedené Policie ČR zodpověděla v písemnosti ze dne 23. 3. 2017. Po obdržení tohoto dokumentu od Policie ČR zaslal správní orgán zmocněnkyni žalobce opětovně výzvu k seznámení s podklady rozhodnutí v této přestupkové věci. Následně však správní orgán obdržel od zmocněnkyně žalobce výpověď plné moci. Proto výzvu k seznámení s podklady rozhodnutí v této přestupkové věci správní orgán zaslal poté i žalobci, jenž písemnost osobně převzal. Na podatelnu prvostupňového správního orgánu bylo dne 27. 4. 2017 doručeno elektronické podání bez zaručeného elektronického podpisu od Asociace pro poskytování právní ochrany, z.s., jehož součástí byla plná moc, kterou udělil žalobce tomuto spolku pro předmětné správní řízení týkající se projednávaného přestupku. Vzhledem k tomu, že v posuzovaném případě měl za žalobce vystupovat jako zmocněnec spolek, který nebyl zapsán ve veřejném rejstříku (spolkový rejstřík), nebylo možné jakkoliv ověřit jeho právní subjektivitu a ani statutárního zástupce či jinou osobu, pomocí které by mohl spolek jednat. Podle krajského soudu tak zcela po právu prvostupňový správní orgán uvedenou plnou moc pro předmětné správní řízení neakceptoval. O tom zcela správně písemně informoval jak zmiňovaný spolek, tak i žalobce. Z uvedeného důvodu také prvostupňový správní orgán nahlížel na podání učiněné spolkem jako zmocněncem žalobce, jako na podání učiněné nepřípustnou osobou a na dotaz v něm uvedený (zda byly do spisu založeny nové podklady) neodpovídal. Na věc správní orgán nahlížel právě tak, že žalobce není platně zastoupen a práva nahlížet do spisu či vyjádřit se k podkladům rozhodnutí mohl využít pouze žalobce. Z uvedeného důvodu zaslal prvostupňový správní orgán žalobci novou výzvu pro seznámení se s podklady rozhodnutí a stanovil mu k tomu novou lhůtu. Přestože byla tato výzva žalobci doručena (do datové schránky, do níž se žalobce přihlásil dne 21. 5. 2017), nepřišel se ve stanovené lhůtě seznámit s podklady rozhodnutí. Naopak dne 19. 5. 2017 zaslala Asociace pro poskytování právní ochrany, z.s. prvostupňovému správnímu orgánu další podání, v němž bylo uvedeno, že se závěry správního orgánu nesouhlasí a chce žalobce nadále zastupovat na základě plné moci. Spolek také uvedl, že i žalobce trvá na tom, aby byl spolkem nadále zastupován. Podáním ze dne 25. 5. 2017 správní orgán písemně spolku sdělil, že také on trvá na tom, že Asociaci pro poskytování právní ochrany, z.s. neakceptuje jako zmocněnce žalobce v tomto řízení (z důvodu uvedeného ve sdělení ze dne 11. 5. 2017). Následně bylo ve věci přestupku vydáno dne 7. 6. 2017 prvostupňové správní rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku, a toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 14. 6. 2017 (žalobce se přihlásil do datové schránky). I přes výše uvedený závěr o neakceptaci Asociace pro poskytování právní ochrany, z.s. jako zástupce žalobce, včetně neakceptace předkládané plné moci ve správním řízení, podala Asociace pro poskytování právní ochrany, z.s. (s podpisem předsedkyně Š. Š.) odvolání ve věci přestupku žalobce (označeno č. j. MUBR

77480/2016/DK), které bylo dne 26. 6. 2017 doručeno prvostupňovému správnímu orgánu (k poštovní přepravě předáno v Olomouci již dne 22. 6. 2017). Nutno také dodat, že předmětné odvolání bylo blanketní a neobsahovalo zákonné náležitosti vyplývající z § 82 odst. 2 správního řádu. Prvostupňový správní orgán následně postupoval v souladu s § 88 odst. 1 věta třetí správního řádu a spis předal ve zkrácené lhůtě odvolacímu správnímu orgánu se stanoviskem omezujícím se na důvody rozhodné pro posouzení nepřipustnosti odvolání. Ve svém stanovisku ze dne 4. 7. 2017 poukázal na to, že již v podáních ze dne 11. 5. 2017 a 25. 5. 2017 spolku sdělil, že jej neakceptuje jako zmocněnce žalobce, přestože byla doložena plná moc ze dne 21. 4. 2017. Předmětný spolek nebyl zapsán v obchodním rejstříku, pročež správní orgán nemohl ověřit jeho právní subjektivitu ani jeho statutárního zástupce. Také žalobci správní orgán písemně oznámil, že jím zvoleného zmocněnce (Asociace pro poskytování právní ochrany, z.s.) neakceptuje pro zastupování ve správním řízení. Za této situace je předmětné odvolání učiněno nepřipustnou osobou. Za účelem posouzení nepřipustnosti odvolání byla věc předložena odvolacímu správnímu orgánu.

16. Výše provedená zjištění ze správního spisu svědčí o správnosti postupu prvostupňového správního orgánu v případě neakceptace Asociace pro poskytování právní ochrany, z.s. jako zmocněnce žalobce ve správním řízení, a tedy i v případě plné moci, která měla takové zastoupení žalobce osvědčit. Z výpisu z veřejných rejstříků, konkrétně ze spolkového rejstříku, vedeného Krajským soudem v Ostravě, oddíl L, vložka 16064, vyplývá, že Asociace pro poskytování právní ochrany, z.s. vznikla až ke dni jejího zápisu dne 10. 3. 2018, přičemž ke stejnému datu byl teprve určen statutární orgán spolku – předsedkyně Š. Š. Z uvedeného je zřejmé, že ke dni 21. 4. 2017, kdy byla vystavena plná moc zmocňující Asociaci pro poskytování právní ochrany, z.s. k zastupování žalobce ve správním řízení, ještě Asociace nevznikla a neměla právní subjektivitu. Jelikož tento spolek neexistoval, nemohl žalobce ve správním řízení zastupovat. Ze stejného důvodu pak nemohl ve správním řízení činit za žalobce žádné úkony, tedy především nemohl podat odvolání. Žalobce i osoby činící úkony za žalobce prostřednictvím neexistující Asociace pro poskytování právní ochrany, z.s. byly prvostupňovým správním orgánem na nesprávnost svého postupu opakovaně upozorněny, avšak nápravu neučinili a na zmocnění spolku k zastupování žalobce v řízení dále trvali. Za těchto okolností krajský soud neshledal v postupu prvostupňového správního orgánu žádné pochybení, když postupoval zcela logicky a v souladu s právními předpisy.
17. V souladu také s judikaturou správních soudů krajský soud doplňuje, že ve věci posuzovaná plná moc udělená pro Asociaci pro poskytování právní ochrany, z.s. byla od počátku neplatná a ani pozdějším vznikem této Asociace a nabytím právní subjektivity (ke dni 10. 3. 2018; a za téměř 11 měsíců) nemohla být vada této právní moci zhojena. Pozdější statutární orgán spolku – předsedkyně Š. Š. nebyla v době přijetí zmocnění k zastupování žalobce ve správním řízení a ani v době podání odvolání za žalobce statutárním orgánem uvedeného spolku, neboť spolek ještě nevznikl. Z těchto důvodů neplatnou plnou moc nebylo možné pro absolutní neplatnost později konvalidovat, jak vyplývá z judikatury NSS vážící se k zastupování účastníků řízení zástupci na základě plné moci (z judikatury NSS vyplývá potřeba plné svéprávnosti obecného zmocněnce např. dle rozsudku sp. zn. 8 As 174/2016, k podobným závěrům pak NSS dospěl např. v rozsudku ze dne 23. 2. 2016, sp. zn. 8 As 6/2016 nebo ze dne 5. 11. 2015, sp. zn. 2 As 110/2015, a dále v rozsudku ze dne 24. 7. 2017, sp. zn. 5 As 227/2015). Z judikatury správních soudů lze pro daný případ dovodit, že shora uvedený spolek, coby právnická osoba bez právní subjektivity, nemohl sám činit právní úkony (případně provedený úkon nemohl mít právní účinky), a proto ani

nemohl přijímat plnou moc a žalobce v řízení zastupovat, neboť taková plná moc byla neplatná. S ohledem na závěry judikatury správních soudů- nemohla být taková neplatná plná moc později zhojena nabytím právní subjektivity spolku. Jelikož v době zmocnění k zastupování a podání odvolání spolek neexistoval (ještě právně nevznikl), neměl ani statutární orgán – předsedkyně Š. Š. Spolek tedy ani neměl osobu, pomocí které by jednal a zastupoval žalobce. Paní Šupová případně mohla vystupovat jako zástupce – fyzická osoba, avšak tuto možnost nepřipustil žalobce ani dotazovaný spolek. Ostatně i z dikce plné moci ze dne 21. 4. 2017 vyplývá, že mělo jít o zmocnění Asociace pro poskytování právní ochrany, z.s. a nikoliv konkrétní fyzické osoby. Navíc k samotné plné moci soud uvádí, že ve správním spise je založena jen její kopie s poměrně neurčitým podpisem údajného zmocnitele, tedy snad žalobce.

18. Vzhledem k výše provedeným závěrům o nemožnosti akceptovat zastoupení žalobce ve správním řízení uvedeným spolkem, neplatnosti plné moci, a tedy i nepřipustnosti odvolání, resp. podání odvolání neoprávněnou osobou, bylo na místě takové nepřipustné odvolání zamítnout podle § 92 odst. 1 správního řádu a již nebylo třeba vady blanketního odvolání odstraňovat, resp. zasílat žalobci výzvu k doplnění zákonných náležitostí odvolání ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu. Jednak proto, že blanketní odvolání nepodával žalobce, nýbrž cizí neoprávněná osoba, a jednak proto, že tato cizí neoprávněná osoba (Asociace pro poskytování právní ochrany, z.s.) neměla právní subjektivitu a ani žádné právní postavení či jiný vztah k posuzovanému přestupkovému řízení. Pro posouzení takto podaného odvolání tedy nebyly rozhodné důvody, kterými by byla tvrzena nesprávnost předchozího řízení a rozhodnutí či rozpor s právními předpisy, nýbrž důležitá byla osoba podatele odvolání, tedy zda byla tato osoba oprávněna odvolání podat. Z tohoto důvodu nebylo potřebné odvolání doplňovat, a tedy ani vyzývat žalobce či domnělého zástupce k jeho doplnění. Vzhledem k podání odvolání neoprávněnou osobou (viz výklad shora), prvostupňový správní orgán zcela správně zvolil postup ve smyslu § 88 odst. 1 věta třetí správního řádu a spis se svým stanoviskem předložil urychleně odvolacímu správnímu orgánu k posouzení nepřipustnosti odvolání. Vzhledem k podání nepřipustného odvolání nebyl dán důvod, aby prvostupňový správní orgán vyzýval žalobce na jeho doplnění.
19. Žalovaný v napadeném rozhodnutí plně potvrdil závěry prvostupňového správního orgánu a podané odvolání zamítl podle § 90 odst. 5 správního řádu. V tomto ohledu však došlo k chybě, neboť žalovaný měl rozhodnout o zamítnutí podaného odvolání podle § 92 odst. 1 správního řádu, neboť odvolání podané neoprávněnou osobou bylo nepřipustné. Z obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný prvostupňového správního orgánu (o vině za spáchaný přestupek, sankci, neplatnosti plné moci a neakceptaci zastoupení žalobce atd.) nijak nerozporoval a plně je potvrdil. Současně však prvostupňové správní rozhodnutí v celém rozsahu přezkoumával na podkladě odvolání podaného neoprávněnou osobou (Asociace pro poskytování právní ochrany, z.s.), místo aby toto odvolání zamítl jako nepřipustné podle § 92 odst. 1 správního řádu. K přezkumu žalovaný uvedl, že podané odvolání nesplňuje zcela náležitosti podle § 82 odst. 2 a § 37 odst. 2 správního řádu (bylo podáno jako blanketní), tyto nedostatky však nebránily projednání odvolání, když z odvolání bylo zřejmé, kdo je činí, jaké věci se týká, a jaké rozhodnutí je napadáno. K přezkumu prvostupňového správního rozhodnutí přistoupil žalovaný s odkazem na § 82 odst. 2 věta druhá správního řádu, podle něhož platí, že není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu podatel prvoinstanční rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Žalovaný proto přezkoumal prvostupňové správní

rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, v plném rozsahu, a to z hlediska souladu s právními předpisy (§ 89 odst. 2 správního řádu). Jelikož žalovaný neshledal v předchozím postupu prvostupňového správního orgánu žádné pochybení či porušení právních předpisů, zamítl podané odvolání podle § 90 odst. 5 správního řádu jako zcela nedůvodné a prvostupňové správní rozhodnutí potvrdil. Z uvedeného závěru lze dovodit, že se žalovaný ztotožnil i s posouzením plné moci pro Asociaci pro poskytování právní ochrany, z.s. a s neakceptací zastoupení žalobce ve správním řízení právě touto Asociací z důvodu její neexistence, neboť dosud nebylo možné ověřit její identitu ve veřejných rejstřících, neboť tam byla zapsána až ke dni svého vzniku 10. 3. 2018. Žalobci i spolku byly tyto výhrady v průběhu správního řízení sděleny, pročez měli šanci toto napravit, ale setrvali na svém s tím, že žalobce bude v řízení zastoupen tímto dosud neexistujícím spolkem (jednajícím prostřednictvím dosud neexistujícího statutárního orgánu). Uvedený nedostatek plné moci a nemožnost zastoupení žalobce ve správním řízení Asociací pro poskytování právní ochrany, z.s. v důsledku neexistence spolku či nedostatku jeho právní subjektivity nebylo možné dodatečně zhojit, jak vyplývá ze shora citované judikatury správních soudů. Žalovaný se sice v napadeném rozhodnutí domníval, že v mezichase došlo ke zhojení vad plné moci, avšak to bylo možné chápat jen do té míry, že napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 5. 2018 bylo možné podateli odvolání (Asociaci pro poskytování právní ochrany, z.s. prostřednictvím statutárního orgánu) doručit. Zde je třeba také poukázat na rozdíly v doručování v obou stupních správního řízení. Prvostupňové správní rozhodnutí bylo doručeno přímo žalobci, neboť byl projednáván přestupek, který mu byl kladen za vinu, přitom současně nemohlo být akceptováno jeho zastoupení v řízení dosud neexistujícím (nikoliv platně vzniklým) subjektem. Druhostupňové správní řízení bylo vyvoláno blanketním odvoláním neoprávněné osoby (Asociace pro poskytování právní ochrany, z.s.) ze dne 26. 6. 2017, když v tuto dobu dosud neměla právní subjektivitu a nebyla ani oprávněným zástupcem žalobce ve správním řízení. Rozhodnutí o odvolání tedy žalovaný doručoval přímo této neoprávněné osobě. Sám žalobce odvolání nepodával a po doručení prvostupňového správního rozhodnutí přímo jeho osobě se již k věci nevyjadřoval.

20. Postupem žalovaného v odvolacím řízení nedošlo podle krajského soudu ke zkrácení žalobce na jeho právech. Odvolání bylo zcela po právu žalovaným zamítnuto. Pokud však bylo zamítnuto nesprávně podle § 90 odst. 5 správního řádu jako nedůvodné, místo ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu jako nepřípustné (podané neoprávněnou osobou), pak toto nemohlo představovat takovou vadu řízení, která by působila nezákonnost napadeného rozhodnutí a proběhlého správního řízení. Zrušením napadeného rozhodnutí žalovaného a vrácením věci žalovanému k nápravě by bylo docíleno pouze to, že by žalovaný odvolání opětovně zamítl, avšak jen pro nepřípustnost (§ 92 odst. 1 správního řádu) a nikoliv pro nedůvodnost (§ 90 odst. 5 správního řádu), kdy je ověřována správnost či soulad prvostupňového správního rozhodnutí s právními předpisy. Ke zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného proto krajský soud nepřistoupil. Ostatně krajský soud je nadále přesvědčen o neplatnosti plné moci udělené Asociaci pro poskytování právní ochrany, z.s. za účelem zastupování žalobce ve správním řízení, jenž nemůže být dodatečně zhojena (viz shora citovaná judikatura NSS). V případě zamítnutí odvolání jako nepřípustného podle § 92 odst. 1 správního řádu dochází k nabytí právní moci prvostupňového správního rozhodnutí již uplynutím odvolací lhůty. Na rozdíl od zamítnutí odvolání jako nedůvodného, kdy dochází k nabytí právní moci rozhodnutí až samotným doručením rozhodnutí o odvolání. Z výše provedeného výkladu nelze v žádném případě dovodit, že by žalobce byl postupem správních orgánů jakkoliv

poškozen. Postupem žalovaného v případě plného přezkumu prvostupňového správního rozhodnutí, byť na podkladě odvolání podaného neoprávněnou osobou, bylo žalobci maximálně přiznáno více práv, než mu skutečně svědčilo.

21. Pokud žalobce v žalobě nově rozporoval, že za něj podala odvolání nepřípustná osoba, z čehož také dovozoval nepřípustnost odvolání (když sám žalobce žádné odvolání nepodal), pak jde o jasný koncept zneužití práva žalobcem. Ve správním řízení před prvostupňovým správním orgánem žalobce trval na svém zastoupení Asociací pro poskytování právní ochrany, z.s., ačkoliv mu bylo vysvětlováno správním orgánem, že zastupování tímto spolkem je neplatné, neboť spolek nemá právní subjektivitu a není dosud zapsán ve veřejném rejstříku. Z uvedeného důvodu bylo tedy jednáno přímo se žalobcem a rovněž mu bylo doručeno prvostupňové rozhodnutí. Nyní v žalobě sám žalobce namítá nedostatek právní subjektivity zmíněného spolku v době udělení plné moci a současně nepřípustnost odvolání proto, že bylo podáno neoprávněnou osobou. Nastalé situace tedy žalobce hodlá ve svůj prospěch zneužít. Ostatně jak jinak by se dozvěděl o podaném odvolání Asociací pro poskytování právní ochrany, z.s. a jeho způsobu vyřízení, když rozhodnutí o něm bylo doručováno pouze Asociaci pro poskytování právní ochrany, z.s. Jedině ze spojení s uvedeným spolkem. Žalobce tedy z uvedeného důvodu nemůže požadovat zrušení napadeného rozhodnutí.
22. K žalobcem požadované anonymizaci rozhodnutí ve věci a jeho nezveřejňování na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu pak krajský soud dodává, že se jedná o běžnou součást žalobních námitek podávaných výše uvedeným právním zástupcem, přičemž Nejvyšším správním soudem bylo opakovaně judikováno, že anonymizace účastníků řízení je dostatečným způsobem zajištěna (uvedeny jsou pouze iniciály). Pokud se jedná o právního zástupce, krajský soud k tomu dodává, že zveřejňování jeho osobních údajů v souvislosti s výkonem advokátní praxe obecně podléhá jinému právnímu režimu, resp. požívá jinou míru právní ochrany.
23. V této souvislosti lze podpůrně odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2020, č. j. 4 As 444/2019-38, ve kterém bylo uvedeno, že: „*K otázce zveřejňování osobních údajů zástupce stěžovatele a stěžovatele samotného, jakož i meritorních rozhodnutí na internetu Nejvyšší správní soud uvádí, že veřejnost soudního řízení je garantována čl. 96 Ústavy České republiky a součástí této zásady je také veřejné vyhlášení rozsudku, což ostatně potvrdil i Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 38/18. Proto platí, že jsou pravidelně při vyhlásování uvedeny na úřední desce (i elektronické) základní identifikační údaje jednotlivých účastníků včetně jejich zástupců, aby byl zachován požadavek na veřejnost soudního řízení. Ústavní soud ve výše uvedeném nálezu navíc konstatoval, že zájem na veřejném vyhlásování rozsudků převažuje nad zájmem na ochraně osobních údajů účastníků řízení (s výjimkou citlivých údajů), a proto nelze od zveřejňování základních identifikačních údajů ustoupit (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2019, č. j. 4 As 252/2019 - 42). Navíc advokát je veřejně činnou osobou a s ohledem na specifický charakter jeho činnosti je nutno považovat za veřejnou prezentaci advokáta veškerou advokátní činnost, která má souvislost se soudem projednávanou věcí. Nejvyšší správní soud odkazuje na závěr vyslovený v rozsudku ze dne 31. 5. 2012, č. j. 9 Ans 5/2012 - 29, že jméno a příjmení advokáta jsou na základě zvláštního právního předpisu zapsána ve veřejně přístupném seznamu. Dále Nejvyšší správní soud poukazuje na usnesení ze dne 25. 5. 2017, č. j. Nao 175/2017 - 161, ve kterém konstatoval, že „pokud se Mgr. Václav Voříšek cítí být sekundárně viktimizován, je-li spojován se způsobem, jakým vykonává advokacii, nelze příčiny takových*

jeho domněnek spojovat se skutečností, že soudy zcela v souladu s platnými právními předpisy zveřejňují ve svých rozhodnutích jeho údaje, vystupuje-li v postavení advokáta a zástupce účastníka řízení“.

V. Závěr a náklady řízení

24. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 28. ledna 2021

JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. Z.